

Les Tres Torres (Villa Dolores i Los Olivos)

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Avinguda Pere Planas, números 46 i 48
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.441491838262
Longitud: 2.0812815378608
UTM Est (X): 423252
UTM Nord (Y): 4588176

Classificació

Número de fitxa 08205 - 873
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle XX
Any 1944 i 1927
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: número 46: 3383115DF2838C0001OF; número 48: 3383116DF2838C0001KF
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: ds., 05/10/2024 - 20:21
Autoria de la darrera revisió: Oficina de Patrimoni Cultural

Descripció

Conjunt de dos xalets d'estil eclèctic, construïts els anys 1944 i 1927. Es troben a l'avinguda Pere Planas, dalt d'un turó.

El xalet anomenat Villa Dolores és de planta rectangular, i consta de planta baixa i pis, amb teulada a dos vessants. L'arbrat i la vegetació davant de la façana principal tan sols deixen entreveure una obertura a la planta baixa i un porxo situat a la dreta. Al primer pis hi ha una obertura i un balcó fet amb peces de morter modelat entre pilastres rematats amb gerros. El parament és arrebossat. El ràfec és amb caps de biga de fusta, i el carener és rematat amb esferes de ceràmica.

Un element destacat és el cancell de la finca, format per dues pilastres de base quadrada, amb un remat amb fris motllurat i una esfera de morter modelat. La reixa de la porta és de ferro forjat. Entremig d'un jardí, unes escales porten des de l'avinguda Pere Planes fins al xalet.

El xalet anomenat Los Olivos és de planta rectangular, i consta de planta baixa i pis, amb teulada a dos vessants. La façana presenta una composició asimètrica en base a diferents volums, amb un de central estrat i més sortint. A la planta baixa hi ha una porta amb llinda recta, aixoplugada per una motllura amb una filera de teula. A l'esquerra hi ha un finestral amb arc rebaixat que conté persianes de llibret, i a la dreta hi ha una gran finestra. Damunt del portal trobem un plafó de majòlica de temàtica religiosa.

Al primer pis en el cos central hi ha un finestral vertical que conté a l'ampit una jardinera amb un frontal de rajola vidriada de color verd. A l'esquerra hi ha un terrat amb balustrada feta de peces de morter modelat entre pilastres. A la dreta en el cos principal, que queda enretirat, hi ha una porta que dona a un balcó amb balustrada, també feta de peces de morter modelat entre pilastres. Al nivell de les golfes en aquest cos enretirat hi ha un espirall de ventilació del sostremort. El ràfec dels dos cossos és amb caps de biga de fusta, i al carener de la teulada hi ha una esfera ceràmica.

Història

En aquest indret, originàriament, hi havia tres cases o torres, però una va ser enderrocada, de manera actualment únicament en queden dues: Villa Dolores i Los Olivos. Foren construïdes els anys 1944 i 1927.

L'actual barri de La Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Clàudia Arruga - Associació d'Amics de la Floresta)

